

1ste og 2det Punktum. Som allerede nævnt ovenfor lider denne Bestemmelse af en vis Uklarhed. Det fastsættes bl. a. deri, at Redskaber, der udsættes fra Bredderne mod hinanden, ikke maa bringes „Midtstrømslinien nærmere, end at der i Midten af Vandløbet bliver et aabent Rum af $\frac{1}{3}$ af dets Bredde.“ Bestemmelsen synes saaledes at forudsætte, at „midtstrøms“ og „Midtstrømslinien“ er det samme som „Midten af Vandløbet“, hvad der, som allerede bemærket, langt fra altid er Tilfældet. Bestemmelsen stammer fra Lov af 5. April 1888 om Fiskeriet i Danmark § 50. I det af Regeringen i Rigsdags-samlingen 1875—76 fremsatte Forslag fandtes i § 44 en tilsvarende Bestemmelse saalydende:

„Naar flere ere berettigede til Fiskeri i noget af de her omhandlede Vande, maa Sættegarn, Fiskegaarde eller andre Indretninger, der kunne hindre Fiskenes Gang, herefter ikke anbringes længere ud fra Bredden end til Midtstrøms. Anbringes saadanne Indretninger fra begge Bredder af et Vandløb overfor hinanden, skal der mellem samme være et aabent Rum i Vandløbet af mindst $\frac{1}{3}$ af dets fulde Bredde, dog ikke udover 3 Alen.“

I § 55 i det af Kommissionen af 1873 udarbejdede Forslag var den tilsvarende Bestemmelse foreslaaet affattet saaledes:

„I de i § 54 omhandlede fælles Vande, i hvilke Fiskeri kan drives, maa Sættegarn, Fiskegaarde eller andre Indretninger, der kunne hindre Fiskenes Gang, herefter ikke anbringes længere ud fra Bredden end til Midtstrøms. Anbringes saadanne Indretninger fra begge Bredder af et Vandløb overfor hinanden, skal der, *hvor Vandløbet er dybest*, være et aabent Rum mellem disse Indretningers Endepunkter i en Bredde af $\frac{1}{3}$ Del af Vandløbets fulde Bredde, dog ikke udover 3 Alen.“

Ifølge disse ældre Affattelser synes Vægten at være lagt paa Strømmens Beliggenhed i Vandløbet og ikke paa, hvor Midten af dette maatte være.

I Bemærkningerne til det Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeri, som udarbejdedes af den af Landbrugsministeriet under 22. Juli 1896 nedsatte Kommission, og som gik forud for Loven af 26. Marts 1898, findes en Oversigt over Lovgivningen i Udlandet paa dette Punkt. Bl. a. findes oplyst, at det i Sverig ved Forordning af 30. December 1880 var fastsat, at „kungsådra“ o: den Strækning, hvor Vandet skal have frit Løb, skal findes i „*det dybeste af Vandløbet*“, hvilket netop vil sige, hvor Strømmen gaar. Da det hovedsagelig er i selve Strømmen, at Fiskens Op- og Nedgang finder Sted, bør det efter Udvalgets Formening være i selve Strømløbet, at der skal lades Plads aaben mellem Redskaberne. Kun, hvor der ingen Strøm findes, altsaa navnlig i Søer, kan det billiges, at det er i selve Midten af det paagældende Vand, at der, saaledes som efter den gældende Lov, skal lades en fredlyst Strækning aaben mellem modstaaende Redskaber. I sidste Tilfælde, eller hvor Strømmen gaar i Midten af Vandet, vil Retten til Anbringelse af faststaaende Redskaber falde sammen med Lodsejerens Fiskeriret efter Forslagets § 1, 1ste Stykke, jfr. ovenfor. Hvor Strømmen ikke følger Vandløbets Midtlinie, men gaar nærmere den ene Bred end den anden, vil den Lodsejer, paa hvis Side Strømmen gaar, ikke opnaa den fulde Udnyttelse af sit Fiskevand i hele dets Udstrækning, medens den Lodsejer, paa hvis Side Strømmen ikke gaar, eventuelt vil kunne sætte faste Redskaber indtil Grænsen for sin Fiskeriret o: Midten af Vandløbet, om end han mulig ikke vil faa nogen Andel i Fiskeriet i Strømmen. Naar der imidlertid paa den ene Side skal skabes faste, almengyldige og nøjagtige Grænser for Lodsejerretten og paa den anden Side gode Betingelser for Fiskens Op- og Ned-